

העולם הערבי ואש"ף, ומקלה על אש"ף לנקוט עמדות מתונות.

חוכנית ערפאת

מה התרחש באמת בין המלך חוסיין ויאסר ערפאת? מה ריתק את מנהיג אש"ף בבירה הירדנית הרבה מעבר לימים שנקבעו לשיחות אלה מראש — עד כדי כך שהחמיק פגישה עם ברנו קרייסקי, בעת ביקורו של הקאנצלר האוסטרי בתוניס?

מידע מוסמך מלמד כי הי עמדות של חוסיין וערפאת קרובות עתה הרבה יותר מכפי שהיה נדמה לאור הי ידיעות השיטחיות של בני התקשורת. התוכן האמיתי נשמר בסוד כמזם.

ערפאת הסכים לעיקרון של מעין פדרציה בין ירדן והמדינה הפלסטינית שתקום, בתנאים הבאים:

- דרכון פלסטיני לאזרחי המדינה הפלסטינית.
- רגל פלסטיני ל מדינה הפלסטינית.
- צבא "סמלי" (קרי: מוגבל) למדינה הפלסטינית.
- שגריר יחיד ל פדרציה בכל מדינה, בשיטה של חלוקה שווה. למשל: שגריר ירדני באנגליה, שגריר ירדני פלסטיני בצרפת. שני פרלמנטים נפרדים בירדן ופלסטין, מין ופרלמנט משרי תף לשתייהן.

עדיין לא הושג עם חוסיין הסכם על תנאים אלה, אך באש"ף שירת אופטימיות רבה לגבי האפשרות להשיג פשרה. הנקודה העיקרית המטרידה את המלך חוסיין שונה לגמרי: קבלת ערובות מאש"ף שלא ייעשה נסיון להתנכל לשלטון המלך בירדן עצמה. שמי חזית אכזרית היא פלסטינית. אש"ף, מצידו, רוצה להשיג מאמריקה ערובות לכך שהבחירת כגדה וברצועה אכן תהיינה חופשיות. ראשי האירגון חושבים על כוח רבליאומי או כוח של האז"ם שייכנס לשטחים אלה ערב הבחירות.

(חווית את דעתי שאין כל צורך בכך. כפי שכבר הוכח ב-1976. אין הממשל הישראלי מסוגל להשפיע על תוצאות של בחירות. שיעורנאי כל העולם יתעניינו בהן.)

לילה בבית-חלון

ארץ מעריכים כי סוריה היא עתה קרובה יותר לארץ צוהרבית מאשר לבריית-המועצות, ושהיא רוצה בהסדר.

כל המנהיגים הפלסטיניים משוכנעים כי אריאל שרון נפגש כארצות-הברית עם ריפעת אדאס, אחיו של הנשיא, כששניהם גרו בי אתו בית-מלך.

במישפט גירושין בריטיים די הלוכח שהגבר והאשה לנו באותו בית-חלון במשך לילה, כדי שהדבר יהיה הוכחה לניאוף. בי בירות הערביות נפוץ דו"ח מלא של פגישה זו — פרטוקול אי-מיחוי או זיוף משכנע ביותר.

אם כן, למה מחכים? האמריקאים מחכים הי אש"ף. הם רוצים שאש"ף יפרסם הודעה חרימשמעות, המכריזה בפשטות שהאירגון מקיף בחוקיותה של יש ראל ומקבל את החלטות 242 ו-338.

הערבים רוצים להיות בטוחים שאם אכן תימסר הצהרה כזאת, האמריקאים יתחוו במצעים רשמיים עם אש"ף, ולא יטענו ש-

במדינה

העם

על הדוכן

האם היה דוכן הערים לספסל נאשמים?

אריאל שרון עמד על דוכן הערים. אך כל אחד מן הנוכחים ידע שהוא ספסל-הנאשמים. הוא התפתל, התחמק, בילבל. הוא המציא תשובות, שוררו יותר שאלות מכפי שהן ענו עליהן (ראה עמודים 8-9).

ובסוף העדות, ריחף באולם סימון שאלה ענקי. רק חברי-הוועדה עצמם מוסמכים להעריך את העדות, ולהסיק את המסקנות ממנה. אך כל אורח בי ישראל, ששמע את הדברים ברדיו ושקרא אותם בעיתונים, גיבש לו את המסקנות הפרטיות שלו. סמכות המישפט. עצם הופעתו של שרון לפני בית-דין זה,

עוק אחיפה

המנהיגים הפלסטיניים אומרים כי ערפאת אינו יכול למסור לאמריקאים את הצהרה המבוקשת, אלא אחרי הבלטה מפורשת על כך מטעם המועצה הלאומית הפלסטינית, הפרלמנט של אש"ף. המועצה אמורה להתכנס בעוד כחודש, כנראה באג'יר. בינתיים נמצא ח'אלד אל-חסן בארצות-הברית. ח'אלד הוא ענק רחבי-מידות ושופע חוש-הומור, אך הד הפלסטיניים המעטים שקיבלו אזרחות קווייתית, השפעתו בי אש"ף עולה הרבה על תוארו הרשמיים (יו"ר ועדת-ההגוף של המועצה הפלסטינית, חבר הוועד המרכזי של פת"ח). ח'אלד העשיר (הוא סוכן שארף בכויית), יליד חיפה, נמנה עם מייסדי פת"ח והוא אחד האישים המרכזיים בי אש"ף (יחד עם ערפאת עצמו, אברגיהאד, אבו-מאזן, אבו איאד ושניים-שלושה אחרים).

לפני חודש ברומא, בטיפוזה ל-1500 הצירים של האיגוד העולמי הבין-פרלמנטרי, הרים אל-חסן כוס לכבוד כוחות-השלום בישראל. הצירים מהאו"ם במשך המסע דקו רצופות. כישפעתו של אל-חסן היתה בי משך דורות רבים שומרת קבר-אליהו ליד חיפה, והוא עצמו נולד בבניין השומר של המערה. הוא שבע מפי בעניין על הכוונה של הממשלה-ישראל לשפץ את האתר. רגן סירב לקבל את פני אל-חסן. כהבר המישלחה של המלך חסן, הסיתרון היה מביך למדי לגבי האמריקאים: ח'אלד היה במלון בווינגטון, והשתתף כחבר מלא בכל ההתייעצויות של המישלחה, אך בבית הלבו התייצבה המישלחה. בראשות המלך, בלעדיו. הכל מסכימים כי המישלחה הלאה צריכה להיפסק, וכי יש להבצע את המעשים הדרושים כדי לשלח את אש"ף במהלכים הרשמיים.

ידידיהם של הפלסטיניים כווינגטון אומרים להם: "עליכם לפעול במהירות. סלקו את המיכשולים האחרים רוצים. רגן לא יוכל להמשיך ביהומה זו זמן רב, אם לא יהיו לו הישגים. תשובות-הלב של העולם לכל בעייתנו — וגם הכעיה הפלסטינית, שהתעוררה מחדש תודות למעשיו של אריאל שרון — זכנו — אינה אורכת זמן רב, היא נמרדת בשבועות, וכל היותר בחודשים, והוא הרין לגבי התעוררות כווינגטון השלום בישראל.

התמונה האסטרונומית נכונה בי רגע זה. האמריקאים, הפלסטינים, העולם הערבי, כוחות-השלום הישראליים — כולם קרובים עתה לסיתרון. אבל הם לא יישארו תי סיעים במקום. הרגע הוא עכשיו.

תתיבשת שלמה, היתה חזקה פי כמה מרוב הממשלות האירופיות. מילחמת הלבנון נראתה לכמה סוחרים ממטולה, בני האצולה של חקלאי הארץ, כהזדמנות לייסד לעצמם חברה קולוניאלית משהלם.

דף מידע מיוחד, כך כונה הדף שהוצא על-ידי המועצה המ' קומית מטולה והמרכז הקהילתי בי מקום. וכל זאת בגלל הדיחות הי עניין — הקמת חברת-מניות לי מיסחר עם לבנון.

בדף, שהודבק במקומות ציבור שונים בעיירה ובסביבתה, נאמר: "עם פיתוח הגדר הטובה המיסחר עם לבנון, החלטנו להקים חברת מניות של כל חקלאי ותושבי מסר לה. הרוצים בכך, בשיתוף משקיי עם מבחון.

כל מי שרוצה להירשם בחבריה יפקיד המחאה על-סך עשרת אלפים שקל אצל ישה נאויי בי-חקלאי. המחאה תהיה לתאריך 28 בחודש אוקטובר. ההרשמה תיסגר

צחון את-המוות של איש אחד: דויד בן-גוריון. היה זה דויד בן-גוריון שתכנן למנות ועדה כזאת, בעלת סמכות מישפטית, כדי לחקור מי נתן ביקוש את ההוראה לפעולות-ההבלה של רשת-הריגול היהודית בקאהיר — פרשה אפלה, שנודעה בשם "העסקיביש".

הממשלה דחתה אז את תביעתו של בן-גוריון, הן מטעמים פוליטיים, הן מפני שלא היה קיים חוק שאיפשר מינוי ועדת-חקירה מישפטית. בן-גוריון התעקש, נכנס ל-קרוב עם מיפלגתו, ולבסוף גורש ממנה באמצעות מישפט-חברים.

במישפט פנימי זה ייצג את הי מיפלגה עורך-הדין יעקב שימשון שפירא. בלהט הוויכוח האשים שפירא את אנשי בן-גוריון בפאשיזם. קיביא ודיר-יאסין. אמירה זו רדפה לאחר מכן את שפירא, אדם בעל ישר ומצפון. יתכן שהיא המריצה אותו, כאשר התמנה ל-

שמאל — ימין! שמאל — ימין!

ימים כשר-המישפט, ליווים בדי עבד את החוק שהתאים בדיוק לי סיפוק דישתו של בן-גוריון, כי עשר שנים קודם לכן.

אילו היה קיים חוק כזה בעבר, יתכן שאפשר היה לחקור פישעי-מילחמה קודמים, כגון טבח דיר-יאסין בידי אנשיו של מנחם בגין באפריל 1948, וטבח קיביא בידי היחידה 101 של אריאל שרון בי-1953. הטבח של כפרי-אסם הגיע לבית-המישפט הצבאי, שבראשו ישב שופט אורחי שחוייל לצורך זה. גם טבח השבויים שנערך בי-1948 על-ידי שמואל לאהיס בלבנון נדון בבית-מישפט צבאי. כך נדדו גם פישעי-המילחמה של דניאל פינטו ואריה שדה במילחמת-הליי-טאני.

ועדות-החקירה שהוקמו על-פי החוק של יעקב שימשון שפירא משנת 1969 דנו בפרשות שונות, כגון השחיתות בספורט, השחיתות בהברת נתיבי נפט בעיקבות גילויי העולם הזה, הצתה במיסנד אל-אקצה, ובעיקר: המחול של יום-הכיפורים. חקירת הטבח בבירות היא הראשונה הנוגעת לעניין הי מגיע בחומרתו ובהשלכותיו לעסקי ביש של פרשת-לבנון. למען עניין כזה בדיוק נחקק החוק.

בן-גוריון, שדיבר רבות על "עם סגולה" ועל הרמה המוסרית שרוב היא מעניקה זכות-קיום למדינת ישראל, יכול היה השבוע להיות מרצה.

החקירה

עסק בישי

החוק שנחקק בעיקבות

המערה של דויד

בן-גוריון ממאז עתה

את תפקידו המיועד

ועדת-החקירה, שעמדה השבוע במרכז החיים הישראלים, היתה ניי

שבו היה נאלץ להשיב, להיחקר, להסביר ולגלות, היה ניצחון כביר של דעת-הקהל הישראלית.

לא במקרה התנגדו מנחם בגין ושרון עד לרגע האחרון לעצם הד-רישה להקים ועדה כזאת. כי ועדה כזאת לא זו בלבד שהיא מצויירת בכל האמצעים המישפטיים העומים דים לרשותו של בית-מישפט, אלא שהיא גם מתנגדת כבית-מישפט ו-מקרינה סמכות של בית-מישפט.

קשה להסתיר עובדות במוסד כזה. קשה לשקר ולהתמיד בשקר. כאשר שופטים מאוטנים מסתיקים את שטף הדיבור ושואלים שאלות חקרניות.

השבוע היו רוב הישראלים משוכנעים כי ועדת-החקירה תוציא את האמת לאור, כולה ולאמיתה, וכי תהיינה לכך השפעות מרחיקות-לכת על ההתפתחות הפוליטית של ישראל בחודשים הקרובים.

הגליל

אין גבול במטולה

תושבי העיירה

מקימים חברה

כדי לפתור עם לבנון

הסוחרים הבריטים במאות ה-18 וה-19 הקימו לעצמם חברות שנקראו על שמן של הקולוניות. חברת הודו המזרחית, למשל, שלטה בי-